

Emperyalist Feminizm Çirkin Başını Bir Kez Daha Dikiyor

12.09.2021 • Revcom Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Aşağıdaki makale 25 Mart 2019 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. Afganistan’da acımasız bir teokratik baskı ve şiddete maruz bırakılan kadınlara dair ABD emperyalistlerinin ve ABD egemen sınıflarının çevresindeki çeşitli oluşumların yaklaşımlarının incelendiği bu dosyanın yaşanan son gelişmeler ışığında yeniden okurlarımızın dikkatine sunarız. Türkçe çevirisini aktarıyoruz.

Kaynak için bkz: [Imperialist Feminism Rears Its Ugly Head Yet Again](#) (revcom.us)

Kendi güçlerinin Afganistan’dan aşamalı olarak çekilmesi için çalışan ABD, Taliban ile müzakerelere devam ederken, *New York Times*, Feminist Çoğunluk Vakfı’ndan Eleanor Smeal gibi, ABD’deki bazı feministlerin ve kadın hakları savunucularının Kongre’ye, Trump rejiminin ve BM’nin Afgan kadın haklarını Taliban’la yapılan “barış” görüşmelerinin gündemine dahil etmesi için yalvardığını yazdı.

Smeal daha önce şubat ayında *New York Times* için ABD’nin derhal geri çekilmesini savunan ve “...iş dünyasında ve hükümette liderlik pozisyonlarını almış yeni nesil eğitilmiş kadınların da aralarında bulunduğu yüz binlerce kadının ölümü ve istismarıyla sonuçlanacak.” [1] ifadesini içeren bir mektup imzalamıştı.

Gelin Afgan kadın hakları konusunda ABD hâkim sınıfının etrafında temyiz ve çağrılarının ilk turunda neler olduğuna bir bakalım:

11 Eylül 2001 saldırılarından birkaç gün sonra Bush rejimi Afganistan’da Taliban’ı hedef almaya başladı. Bu, *New York Times*’ın ABD’nin başlatmak üzere olduğu savaşı haklı çıkarmak için “Afganistan’daki kadınların durumunu duyurmak” [2] için “olağandışı bir uluslararası saldırı”

olarak tanımladığı şeyi içeriyordu.

Üst düzey Bush yetkilileri, Taliban'ın kadınlara yönelik tacizlerini uzun süredir eleştiren Amerikalı feministlere kur yapmaya başladı. [3] Yazar Susan Faludi, "Beyaz Saray, kadın hakları örgütleriyle temasa geçmeye ve onlardan, kurulduğu günden beri onları donduran yönetimle 'ortak zemin' aramalarını istemeye başladı" diye yazdı. Yazar Susan Faludi, "Kadın 'inisiyatifleri' ofisini yeni kaldırmış olan Beyaz Saray, kadın hakları örgütleriyle temasa geçmeye ve onlardan, kurulduğu günden beri onları görmezden gelen yönetimle 'ortak zemin' aramalarını istemeye başladı." diye yazdı. [4]

Birçok Amerikalı feminist bu yemi yuttu. ABD B-52'lerinin 7 Ekim 2001'de Afganistan'ı vurmaya başlamasından günler sonra, önde gelen feministler Bush rejimini "harekete geçmek" için selamladılar. Örneğin, o zaman bile Feminist Çoğunluk Vakfı'nın başkanı olan Smeal, Afganistan'daki kadınların statüsüne ilişkin Kongre oturumlarında, "Kadın haklarını geri kazanma yolunda şimdi gerçek bir ivmeye sahibiz" dedi. Örgüt, Bush rejimine Afganistan'da kadın haklarını sözde desteklediği için teşekkür eden bir dilekçe dağıttı. [5]

Smeal'in Feminist Çoğunluk Vakfı

24 Mayıs 2002’de, aralarında Smeal’in Feminist Çoğunluk Vakfı, Gloria Steinem, Eve Ensler, Meryl Streep, Ulusal Kadın Örgütü ve diğerlerinin de bulunduğu 20 önde gelen feminist ve kadın örgütü, *New York Times*’da “Amerika Birleşik Devletleri Başkanı George W. Bush’a Çağrı” yayınladı. Bush’a, “Afgan kadınlarının hayatlarını korumak ve geleceğini güvence altına almak” için Afganistan’a daha fazla asker ve yardım göndermek konusunda “sözünü tutması” çağrısında bulundu. Amerikan kadınlarının Afganistan’daki savaşı desteklediğini çünkü “büyük ölçüde Afgan kadınlarını taciz ve baskıdan kurtaracağına dair vaatlerinize inandıklarını ve teröre karşı savaşın ancak barış ve demokrasi mücadelesi başarılı olursa başarılı olacağını” [6] belirtti.

Savaş İçin Bir “Kılıf” - Afganistan Kadınları ve Halkları İçin Acımasız Bir Gerçek

New York Times’dan Susan Chira’nın bu hafta sonu yazdığı gibi:

Obama yönetiminde Afgan sorunları üzerinde çalışan New York Üniversitesi’nde Afganistan uzmanı olan Barnett Rubin, Afgan kadınlarının hiçbir zaman Amerikan stratejik çıkarlarının merkezinde olmadığını söyledi. **Askeri hedefler önce gelir.**

“Askerî harekâtınıza yardımcı olacak müsamahakâr bir ortam elde etmek için insanlar için bir şeyler yapıyorsunuz.” [Vurgu bize aittir.] [7]

İşte böyle: Bir Afgan kadın hakları aktivistinin duygularını dile getiren Chira, ulusal güvenliğe odaklanan Amerikan yönetici sınıfından bir figürün şöyle dediğini aktarıyor: Afgan kadınlarına duydukları ilginin işin kılıfı olduğu gün gibi ortadaydı. Okula giden kızların fotoğrafları aracılığıyla askeri müdahaleyi Amerikan halkı için daha meşru hale getirmenin bir yolu.

Amerikalı kadın hakları savunucularının, samimiyetlerine ve niyetlerine rağmen, Bush rejimine yaptığı çağrılar, gerçekliğe ilişkin son derece ters bir bakış açısına dayanıyordu ve onu güçlendiriyordu.

Bob Avakian konunun özüne iniyor:

“ABD’de mevcut olan şeyin özü demokrasi değil, kapitalizm-emperyalizmdir ve kapitalizm-emperyalizmi güçlendiren siyasi yapılardır. ABD’nin dünyaya yaydığı şey demokrasi değil,

emperyalizmdir ve emperyalizmi güçlendiren siyasi yapılardır.” (BASics 1:3)

ABD emperyalistleri, yalnızca Afganistan’ın baskıcı geleneksel ekonomik ve sosyal ilişkilerini - ataerkillik, gerici Karanlık Çağ kültürü ve dini kısıtlamaları da dahil olmak üzere- kökünden söküp atmaktan aciz değillerdir, aynı zamanda bunu **yapmayı asla amaçlamadılar**. Amaçları, **bununla** uyumlu araçlarla ABD egemenliğini genişletmekti.

Bob Avakian, 2006 yılında *Başka Bir Yolu Öne Sürmek* adlı konuşmasında, ABD savaşının ardındaki emperyalist güdülerini açıkça ortaya koymuştur. Bu amaçların peşinde olan ABD, Afganistan’da Taliban ile aynı baskıcı ilişkileri temsil eden İslami köktenciler, gerici milisler ve feodal güç simsarları ile ABD yanlısı ittifaklar kurdu. Bu doğrultuda kadınları zincire vuran baskıcı ilişkilerin kökünü kazımak için süreci zorlamak ABD emperyalistlerinin çıkarına değildi. Benzer şekilde ABD, on yıllardır kadınlara karşı orta çağ yasalarını ve düzenlemelerini uyguladığı için büyük bir stratejik müttefik olan Suudi monarşisini sıkı bir şekilde desteklemektedir.

Afgan kadınlarının yaklaşık yüzde 90’ı aile içi şiddet mağduru. Babasının tecavüzüne uğrayan Khatera, annesi ve çocuklarını “güvenli bir evde” yaşamaları için yanında götürdü. Foto: RAWA

Peki bütün bunlar Afgan kadınları için ne anlama geliyor? Resmi yasal statülerinde birkaç kozmetik değişikliğe karşın, Afgan kadınları baskıcı geleneksel ilişkiler ve İslami kısıtlamalar içinde hapsedilmeye devam ediyor. Birçok yönden, her zamankinden çok daha kötü durumdadalar.

Yeni ABD yanlıları tarafından onaylanan anayasa 2003'te "Afganistan İslam Cumhuriyeti", Şeriat (İslam) hukukunu Afgan yaşamını şekillendirme sürecinde eşdeğer olarak kutsallaştırdı. Başka bir deyişle, zalim, baskıcı erkek hakkı ve ataerkillik. 2009 yılında ABD destekli bu rejim; uluslararası tepkiler kendilerini geri adım atmaya zorlamadan önce, bir kocanın karısına tecavüz etme "hakkını" yasallaştıran bir kanun çıkarmaya çalıştı. Ve 2014'te rejim, erkeklerin kadın akrabalarını taciz etmesine ve tecavüz etmesine izin veren başka bir yasa çıkarmaya çalıştı. [8]

Afgan kızlarının üçte ikisi okula gitmiyor ve yüzde 87'si okuma yazma bilmiyor. [9] Çoğu 16 yaşından önce olmak üzere, en az yüzde 70-80'i zorla evlendiriliyor. Afganistan dünyadaki en yüksek anne ölüm oranlarından birine sahip. [10] Afgan kadınlarının yaklaşık yüzde 90'ı aile içi şiddet mağduru. [11]

Amerikalı feministlerin ABD savaşına desteği, yalnızca Afganistan'daki bu dehşetlerin meşrulaştırılmasına değil, aynı zamanda tüm küresel "teröre karşı savaşın" da meşrulaştırılmasına yardımcı oldu. Bu aslında dünya çapında milyonlarca insanın nehirler şeklinde kanlarının akmasına neden olan bir imparatorluk savaşıdır.

Bu gerçekler ne kadar korkunç olursa olsun, Taliban -daha da gerici bir İslami köktendinci güç olarak- potansiyel olarak çok daha grotesk bir şeyi temsil ediyor. Şimdi, Amerika'nın Taliban ile müzakereleri tüm hızıyla devam ederken, Trump rejimi inceliklerden ve "kılıflardan" vazgeçmiş durumda. Artık kadın haklarından bahsetmiyor bile. Yine de Eleanor Smeal gibi insanlar bir kez daha iş başında görünüyor, Kongre ve BM'ye yalvarıyorlar, ABD'nin derhal çekilmesine karşı çıkıyorlar. ABD emperyalistleri ise amaç ve araçlarını netleştirdiler ve bunları açıklamaya devam ediyorlar.

Afganistan'daki kadınların karşı karşıya olduğu şey, insanlığa karşı korkunç bir suçtur ve bu sistemin bir suçudur. ABD'de, Afganistan'da ve tüm dünyada tüm vicdanlı insanlar bu duruma

karşı direnişin bir parçası olması gerekir. Ancak, bu sistemi yöneten ve uygulayan güçlere başvurarak bunu yapmaya yönelik herhangi bir girişim, bu sürece daha fazla katkıda bulunacak ve bu dehşetleri sürdürecektir.

New York Times makalesinde, başka bir Afgan politika uzmanının “Kadınlar 2001’de oyunun piyonlarıydı ve şimdi bir kez daha piyonlar” dediğini aktarıyor.

ABD’nin egemen olduğu kapitalizm-emperyalizm dünya üzerindeki canavarca hakimiyetini sürdürdüğü ve uyguladığı sürece, bu korkunç gerçek böyledir ve böyle olmaya devam ediyor ve devam da edecektir. İhtiyaç duyulan şey, bunu mümkün olan en kısa zamanda GERÇEK bir devrimle süpürmektir.

Dipnotlar:

[1] Mektup: “ABD Afganistan’dan Çekilmeli mi?”, *New York Times*, 7 Şubat 2019.

[2] “MEYDAN OKUNMUŞ BİR MİLLET: GÖRÜŞÜ ŞEKİLLENDİRMEK; First Lady, Afgan Kadınları Hakkında Konuşacak”, *New York Times*, 16 Kasım, 2001. Bush rejiminin savaşı, Laura Bush’un 17 Kasım’da verdiği ve savaşın “aynı zamanda kadınların hakları ve haysiyeti için bir mücadele” olduğunu iddia ettiği bir ulusal radyo konuşmasını içeriyordu ve Başkan Yardımcısı Dick Cheney’den Savunma Bakanı Donald Rumsfeld’e ve Dışişleri Bakanı Colin Powell’a kadar savaş suçlularının kim olduğuna dair görüşler.

[3] 1980’lerde, ABD, Mücahid savaşçılarını silahlandırdı ve örgütledi ve El Kaide ile Taliban’ın yaratılmasına yardım etti. 1990’larda ABD’nin belirli şekillerde desteklediği Taliban yönetimi altında, kadınların okula gitmesi ve çalışması yasaklandı. Erkek akrabaları olmadan evlerinden çıkmalarına veya burka olmadan toplum içine çıkmalarına izin verilmiyordu. Rejimin baskıcı yasalarına karşı geldikleri için kadınlar açıkça kırbaçlandı ve idam edildi.

[4] T. Redtree, “Yeni Ortaya Çıkan Feministlerin İkiyüzlülüğü... Ve David Horowitz’in Tehlikeli Gündemi”, revcom.us, 21 Ekim 2007.

[5] Smeal aynı zamanda “Kadınları dahil etmeden terörü ortadan kaldırmanın ve orada bir sivil toplum kurmanın yolu yok” dedi. E. Smeal’in Afgan Kadınların Durumu Üzerine Kongre Tanıklığı- Bölüm I, Bölüm 2, Feminist Çoğunluk Vakfı, 10-11 Ekim 2001.

[6] “Birleşik Devletler Başkanı George W. Bush’a Çağrı” Equality Now, 24 Mayıs 2002; ayrıca bkz., “Kadın Liderler, Afgan Kadınların Haklarının Geri Kazanılması İçin Uluslararası Barış Birliklerinin Genişletilmesi ve Daha Fazla ABD Fonunun Artırılması Çağrısı” Feminist Çoğunluk Vakfı, 8 Nisan 2002.

[7] Susan Chira, “Buradaki Kadınlar Çok, Çok Endişeli”, *New York Times*, 22 Mart 2019.

[8]“Afgan erkeklerin kadın akrabalarına darp etmesine ve tecavüz etmesine izin verecek bir yasa”, *Guardian*, 6 Şubat 2014.

[9] Afganistan: Kızların Eğitim Mücadelesi, İnsan Hakları İzleme Örgütü

[10]Afganistan’ın anne ölüm oranı ulusal sağlık konferansında ele alındı, USAID, 6 Nisan 2017.

[11]Afganistan, İstismara Uğrayan Kadınlara Yardım Edemiyor, *Foreign Policy*, 1 Mayıs 2015.

Bob Avakian’ın “Başka Bir Yolu Öne Sürmek” Eserinden Alıntılar